

بخش دیگری از کتاب "ایران و انرژی هسته ای"
نوشته "فرانسوا ژره" (رئیس موسسه تحلیل های استراتژیک فرانسه)

سلاح اتمی در ایران امنیت آفرین است؟

ترجمه ن. کیانی و حمید محوی

بنیادهای دفاع ملی

موقعیت رسمی ایران در رابطه با خط مشی دفاعی حاصل دو قاعده کلی است: از یکسو سلاح های گشتار دسته جمعی مغایر اصول مذهب اسلام است و از سوی دیگر جهت دفاع، ایران نیازی به چنین سلاح هایی ندارد؛ زیرا با سلاح های کلاسیک قادر به دفاع در برابر هر تجاوزی می باشد. در طیف مذهبیهون استفاده از سلاح های اتمی قابل قبول نیست، مضافاً بر اینکه بر اساس فتوای رهبر انقلاب تولید و نگهداری و استفاده از چنین سلاح هایی ممنوع بوده و در عرف اسلام نیز حرام است. درسخرانی رسمی پاریس (1) غلام علی خسرو Golam Ali Khosroo بطور مشخص اعلام کرد که «ایران بعنوان عضو TNP (منع گسترش سلاحهای اتمی) تمام تعهدات خود را رعایت می کند و تمام بازرسی های پیاپی از سامانه های ایرانی، غیر نظامی بودن برنامه اتمی ایران را تأیید می کنند. در حالیکه برخی از همسایگان ایران اسلحه اتمی تولید می کنند بی آنکه برای ایران تولید خطر کنند، و بی آنکه قراردادی را زیر پا گذاشته باشند، زیرا آنها امضا نکرده بودند که بدان تعهدی داشته باشند. با این وجود این ایران است که تحت فشار بین المللی قرار می گیرد. روشن است که ما در این مورد با اغتشاش در شاخص ها و ارزیابی ها روبرو هستیم. فتوا بر این اندیشه تکیه دارد که سلاح های گشتار دسته جمعی موجب قتل عام خواهد شد و هیچ تفاوتی بین نظامی و غیر نظامی، زن، کودک و کهن سالان قائل نیست و این امری است که با موازین اسلامی مغایرت دارد. زمانی که رهبر مذهبی چنین فتوایی را صادر می کند، این فتوا فراگیر است و شامل حال دولت و نظامیان و مردم می شود.» (2)

رئیس جمهور احمدی نژاد از زمانیکه زمام امور را بدست گرفته است پیوسته به ناهمخوانی اصول اسلامی و سلاح اتمی اشاره داشته است (و بطور کلی هر گونه سلاح گشتار دسته جمعی که فقدان توان تفکیک در کاربرد آن موجب اغتشاش می شود).

علتی برای سوء ظن به ریا و تزویر مقامات ایرانی وجود ندارد. با این وجود گفتگو بسرعت بسوی مفهوم حق دفاع از خود تغییر جهت می دهد و به همین منوال موضوع بشکل دیگری مطرح می شود، یعنی استفاده از پتانسیل اسلحه اتمی جهت باز داشتن قانونی تمایلات و تجاوزات غیر قانونی. بنابراین می توانیم همانقدر به مذهبیهون ایرانی اعتماد داشته باشیم که به کشیش های فرانسوی، زمانیکه روی نیروی بازدارنده اتمی فرانسه صحه گذاشتند و آن را توجیه کردند. در اینجا باید روی مفهوم بازدارنده تأکید کنیم و مطمئن باشیم که از سوی ایران مفهوم بازدارندگی در عمق و ثبات بهمان شکلی تأویل می شود که در مورد فرانسه شاهد آن هستیم. کوتاه سخن این است که با سلاح اتمی نباید بازی کرد، و به بهانه خصومت عمیق ایده نولوژیک. بعنوان مثال با صهیونیسم! جای آن دارد که در کمال آرامش و بدون خود ستایی ایران را نسبت به مسئولیتی آگاه ساخت که تصاحب چنین توان اتمی بازدارنده ایجاب می کند. می بایستی به ملاقات ها و گفتگوها ادامه داد و از ایجاد تنش روانی و زیر علامت سؤال بردن شخصیت ها و اعتبار آنها اجتناب کرد.

دومین اصل بر این اساس عنوان می شود که جغرافیای سلاح های هسته ای در اطراف ایران (روسیه، پاکستان، اسرائیل و احتمالاً آمریکا) الزاماً پاسخ هسته ای ندارد. برعکس کسب

سلاح اتمی توسط ایران به افزایش تنش در منطقه خواهد انجامید و **ثبات** آن را به مخاطره خواهد انداخت. تهران اعلام می کند که با تمام طرفین منطقه جهت ایجاد اعتماد حاضر به مذاکره است (بجز اسرائیل که موجودیت آنرا برسمیت نشناخته است) و تا جایی که پیشنهاد می کند منطقه ای در خاورمیانه که کاملا از خطر اتمی مبرا باشد، و این راه حلی ست که خیلی مورد توجه دیپلماسی فرانسه می باشد.

نیروهای غیر اتمی و کلاسیک ایران که از پشتیبانی بسیج برخوردار است برای پاسخگویی به هر گونه تجاوزی، حتی آمریکا، اعلام آماده می کند. با این وجود عملا می بایستی سلاح های مورد نیازشان را در نبود مشورت های غربی، از منابع دیگری تأمین نمایند و به این ترتیب تهران مجبور شد به روسیه و چین و کشورهای که از نظر تکنولوژی سطح نازلتری داشتند مراجعه کند.

- (۱) در حضور کمیسیون دفاع و نیروهای نظامی مجلس ملی به ریاست گی تسیه **Guy Tessiers** بتاريخ 15 ژانویه 2005
- (۲) معاون امور حقوق بین المللی وزارت خارجه جمهوری اسلامی.

* نویسنده - "فرانسوا ژره" - در این بخش از کتاب تحلیلی خود و در اشاره به تعداد پیاده نظام ایران به رقم 500000 اشاره می کند که صحت آن زیر علامت سؤال است.

راه توده ۱۳۷ ۲۵,۰۶,۲۰۰۷